

Dosar nr. 3ra-948/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. Pulbere Ruxanda)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Lidia Bulgac, Gîrbu Silvia, Grigore Dașchevici)

ÎNCHEIERE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Victor Burduh

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de administratorul autorizat al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, în proces de insolvență, Ion Popa,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Gheorghită împotriva Întreprinderii Municipale „Infocom” și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, în proces de insolvență, cu privire la anularea ordinelor de încasarea a numerarului și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis parțial apelul declarat de Dumitru Gheorghită, s-a casat hotărârea din 2 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a pronunțat o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La 1 martie 2017, Dumitru Gheorghită a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Infocom” și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, în proces de insolvență, cu privire la anularea ordinelor de încasarea a numerarului și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, în apartamentul nr. xx de pe str. XXXXXXXX, xx, mun. XXXXXXXX, livrarea apei este contorizată, fiind instalat contorul nr. 08221299, care este sigilat și lunar se achită suma respectivă conform indicilor contorului.

Însă, în ordinele de încasare a numerarului se include și cota-parte cu care nu este de acord.

A indicat că, în ordinele de încasare a numerarului au fost incluse cote-părți pentru luna iunie 2016 de 0,0793 m³; 0,4858 m³ luna iulie 2016; 4,2346 m³ luna august 2016; 0,8795 m³ luna septembrie 2016; 0,3383 m³ luna octombrie 2016 și 2,2102 m³ pentru luna decembrie 2016.

Astfel, a depus petiții la Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 și la Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la excluderea cotelor-părți, însă, i s-a comunicat că această problemă ține de

competența Întreprinderii Municipale „Infocom” și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6.

Prin răspunsul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 i s-a comunicat că, o parte din locatarii blocului lunar nu prezintă corect indicii în bonul de plată, ceea ce formează diferența de volum la contorul comun al blocului, care este distribuit conform Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013.

La 30 ianuarie 2017 s-a adresat cu cerere către Întreprinderea Municipală „Infocom” și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, însă, acestea nu au efectuat recalcularea și nu au restituit mijloacele bănești după verificarea contoarelor locatarilor neexemplari.

Solicită Dumitru Gheorghită admiterea acțiunii, recunoașterea ordinelor de încasare a numerarului nr.131518622, nr.1322213939, nr.132810016, nr.133221423, nr.133591242, nr.134056058, nr.134479467 și nr.134975313 în partea cotei-părți incluse, emise pe numele lui Dumitru Gheorghită ca fiind emise contrar legii și anularea ordinelor în partea cotei-părți incluse, obligarea Întreprinderii Municipale „Infocom” și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 de a efectua recalcularea și de a exclude plata pentru apa neconsumată, obligarea de a nu include pe viitor în ordinele de încasare a numerarului plata pentru apa neconsumată și încasarea din contul acestora a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei pentru discriminare.

Prin hotărârea din 2 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de Dumitru Gheorghită a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis parțial apelul declarat de Dumitru Gheorghită, s-a casat hotărârea din 2 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-au anulat ordinele de încasarea a numerarului cu privire la cota-parte la apă potabilă nr.131518622, nr.1322213939, nr.132810016, nr.133221423, nr.133591242, nr.134056058, nr.134479467 și nr.134975313 pe numele lui Dumitru Gheorghită, adresa mun. XXXXXXX, str. XXXXXX, xx, ap. xx și s-a obligat Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 să efectueze recalculul respectiv și să excludă de la plata pentru apa neconsumată. În rest, cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Gheorghită s-a respins ca neîntemeiată.

La 18 mai 2018, administratorul autorizat al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, în proces de insolvență, Ion Popa, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, decizia instanței de apel a fost pronunțată cu încălcarea esențială a normelor de drept material, iar concluziile expuse sânt în contradicție cu circumstanțele constatate.

A solicitat administratorul autorizat al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de administratorul autorizat al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 iunie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 18 iulie 2018, Dumitru Gheorghită a depus referință prin care a solicitat de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de administratorul autorizat al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de administratorul autorizat al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, Ion Popa, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 13 martie 2018 (f.d.95), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat prin intermediul oficiului poștal la data de 18 mai 2018 de către administratorul autorizat al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, Ion Popa, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către administratorul autorizat al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, Ion

Popa în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de administratorul autorizat al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, Ion Popa nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de administratorul autorizat al Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6, Ion Popa, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Victor Burduh

Nicolae Craiu